

12 Ιουλίου, 1995

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ ΧΑΤΖΗΝΑΘΑΝΑΗΛ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ (ΑΡ. 1),

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 653/94, 659/94)

5 *Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Λιμένων Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σύσταση του Διευθυντή — Το ζήτημα της εφαρμογής του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90) στις προαγωγές της Αρχής Λιμένων — Αιτιολογία της επίδικης σύστασης — Ασαφής και διαφορούμενη — Ανεπίτρεπτη αναφορά και θεμελίωση της σύστασης στο είδος καθηκόντων που ανατέθηκαν σε υποψήφιο — Συνέπεια η ακυρότητα της προαγωγής.*

10 *Διοικητικό Δίκαιο — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Ίσο μέτρο κρίσεως — Η αναζήτησή του στην κριθείσα περίπτωση αδικαιολόγητα διέγραψε υπαρκτά συγκριτικά στοιχεία για μερικούς εκ των υποψηφίων .*

15 *Οι αιτητές στις δύο προσφυγές που συνεκδικάστηκαν επεδίωξαν την ακύρωση της προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους σε Επόπτη Λιμένων πλήττοντας κατά βάσιν την υπέρ του σύστασης του Διευθυντή Εχμετάλλευσης.*

20 *Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:*

25 *1. Ο Διευθυντής Εχμετάλλευσης ήταν ο Προϊστάμενος του Τμήματος στο οποίο ανήκε η κενή θέση και η αναζήτηση σύστασης από αυτόν, και αν δεν απαιτείτο, θα ήταν εύλογα επιτρεπτή. Επίσης, ανεξάρτητα από το αν ισχύει στην περίπτωση η ειδική διάταξη του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90) για αιτιολόγηση των συστάσεων, ο Διευθυντής προσδιόρισε εν προκειμένω τους*

λόγους για τους οποίους θεώρησε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ως τον καταλληλότερο, και όπως είναι θεμελιωμένο, αιτιολογία που δίδεται ελέγχεται έστω και αν δεν ήταν επιβεβλημένο να δοθεί.

- Κρίνονται αβάσιμοι οι ισχυρισμοί για αντινομία στην απόφαση για αναζήτηση σύστασης από το Διευθυντή του οποίου οι τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις θεωρήθηκε ότι έπρεπε να αγνοηθούν. Ο Διευθυντής, ως προσυπογράφων, μείωσε τη βαθμολογία όχι μόνο των αιτητών και άλλων υποψηφίων αλλά και του ενδιαφερομένου προσώπου. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής αποφάσισε να αγνοήσει τις τροποποιήσεις που επέφερε, επειδή δεν τις συζήτησε με τον αξιολογούντα λειτουργό και δεν τις αιτιολόγησε. Η εξέλιξη η οποία, ως σημειωθεί, αφορούσε σε εμπιστευτικές εκθέσεις οι πιο πρόσφατες από τις οποίες ήταν του 1986, δεν απέκλειε το Διευθυντή από του να προβεί σε συστάσεις ως Προϊστάμενος του Τμήματος στο οποίο ανήκε η κενή θέση. 5
10
15
- Κρίνονται βάσιμα τα παράπονα αναφορικά με το περιεχόμενο της σύστασης. Η σύσταση αιτιολογήθηκε με τρόπο ασαφή και, τελικά διαφορούμενο. 20
2. Η διοικητική και οργανωτική ικανότητα που αναφέρεται από το Διευθυντή ότι "απέδειξε" το ενδιαφερόμενο πρόσωπο συναρτάται προς την "μέχρι τώρα απασχόληση του στη διοίκηση λιμενικών αποθηκών. Τι σημαίνει αυτό; Κατά τους αιτητές ο ουδέτερος παράγοντας της εσωτερικής ανάθεσης ορισμένων καθηκόντων, ανάχθηκε σε στοιχείο υπεροχής με αποτέλεσμα την θυματοποίηση των υποψηφίων στους οποίους ανατέθηκαν, όχι λόγω περιορισμένων δυνατοτήτων τους, διαφορετικά καθήκοντα. Όπως είναι διατυπωμένη η σύσταση στο σύνολό της, αφήνει ανοικτό αυτό το ενδεχόμενο και σύμφωνα με τη νομολογία που επικαλέστηκαν οι αιτητές, στοιχειοθετείται λόγος ακυρότητας. 25
30
3. Το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε να αγνοήσει τη βαθμολογία όλων των υποψηφίων αναφορικά με τις ιδιότητες "Διευθυντική/Εποπτική Ικανότητα" και "Ικανότητα να ηγείται" για τα 1990 και 1991 επειδή δεν βαθμολογήθηκαν γι' αυτά όλοι οι υποψήφιοι. Ενώ είναι κατανοητός αυτός ο χειρισμός σε ό,τι αφορά τη σύγκριση των υποψηφίων που δεν είχαν βαθμολογηθεί στις ιδιότητες αυτές με άλλους που είχαν βαθμολογηθεί, δεν είναι κατανοητός σε ό,τι αφορά στη σύγκριση των δεύτερων, μεταξύ τους. Οι αιτητές και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είχαν βαθμολογηθεί και ως προς αυτές τις ιδιότητες. Μερικοί από τους αιτητές ψηλότερα από 35
40

4 Α.Α.Δ. Χ"Ναθαναήλ κ.ά. ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου (Αρ. 1)

5 το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ως προς την ηγετική ικανότητα. Η αναζήτηση ίσου μέτρου κρίσεως για όλους, στην περίπτωσή τους, αδικαιολογήτως διέγραψε υπαρκτά συγκριτικά στοιχεία. Η τελική επιλογή έγινε βεβαίως και με αναφορά στη βαθμολογία των υποψηφίων και δεν είναι δυνατό το Δικαστήριο να πιθανολογήσει ως προς τα ποια θα ήταν αν δεν γινόταν αυτός ο χειρισμός.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν χωρίς έξοδα.

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Πουλλή ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου (1992) 4 Α.Α.Δ. 3885,

15

Κυπρή κ.ά. ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου (1993) 4 Α.Α.Δ. 542,

Ψαθάρης κ.ά. ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου (1994) 4 Α.Α.Δ. 1412,

20

Ioannides v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1089,

Γεωργιάδου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2480,

Στεφάνου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3004,

25

Αλεξάνδρου ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 244.

Προσφυγές.

30 Προσφυγές εναντίον της απόφαση των καθ' ων η αίτηση, με την οποία προήχθηκε στην θέση Επόπτη Λιμανιών το ενδιαφερόμενο μέρος αντί των αιτητών.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

35

Α. Αλεξάνδρου για Τ. Παπαδόπουλο, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

40 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής Λιμένων Κύπρου ημερομηνίας 23 Μαΐου 1994, ο Φωκός Ριθής προάχθηκε στη θέση Επόπτη Λιμανιών. Πέντε από τους υποψηφίους αμφισβητούν το κύρος της απόφασης. Οι δυο προσφυγές που άσκησαν, συνεκδικάστηκαν.

Οι αιτητές στην Προσφυγή 653/94 είχαν παράλληλη ανέλιξη με το ενδιαφερόμενο πρόσωπο σε όλες τις βαθμίδες της ιεραρχίας. Η βαθμολογία τους στις υπηρεσιακές εκθέσεις των τριών τελευταίων χρόνων στις οποίες το Διοικητικό Συμβούλιο έδωσε έμφαση, ήταν περίπου η ίδια ή και, ως προς ορισμένους, κάπως καλύτερη. Ο Α. Πάταλος ήταν νεώτερος από όλους αλλά η βαθμολογία του κατά το 1991 και το 1992 ήταν ψηλότερη. Είναι όλοι απόφοιτοι Σχολών Μέσης Παιδείας αλλά το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είχε πετύχει στην κυβερνητική εξέταση του 1974 και το 1988 κατέστη μέλος του Institute of Professional Managers and Administrators. Αυτά τα τελευταία δεν απαιτούνταν από το σχέδιο υπηρεσίας και δεν συνιστούσαν πλεονέκτημα. 5 10

Διαδραμάτισε αποφασιστικό ρόλο στην κατά πλειοψηφία επιλογή του ενδιαφερομένου προσώπου ως του καταλληλοτέρου, η σύσταση του Διευθυντή Εκμετάλλευσης και είναι σ' αυτήν που αφορούσαν τα περισσότερα από τα επιχειρήματα των αιτητών. Θεωρούν πως κακώς ενεπλάκη στη διαδικασία ο Διευθυντής Εκμετάλλευσης και πως, εν πάση περιπτώσει, δεν ήταν επιτρεπτό να προβεί σε συστάσεις αφού οι δικές του τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις αγνοήθηκαν ως "παράνομες". Επίσης, πως η σύστασή του πάσχει ως εκ του περιεχομένου της. Κατά τους αιτητές ήταν γενική, αόριστη και εσφαλμένη, στηρίχθηκε στην προσωπική γνώση του Διευθυντή που ανάχθηκε σε κριτήριο ξεχωριστό και μάλιστα υπέρτερο από τα τρία καθιερωμένα και σε τελική ανάλυση ήταν ανατιολόγητη και, επομένως, παράνομη κατά τον περι Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμο του 1990 (Ν. 1/90) ο οποίος, κατά την εισήγησή τους, εφαρμόζεται στην περίπτωση. Καταλήγουν πως παράνομα ο Διευθυντής απέδωσε σημασία στο είδος των καθηκόντων που ασκήθηκαν από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του. 15 20 25 30

Οι δυο πλευρές, με αναφορά στις υποθέσεις *Ιωάννα Πουλλή ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3889, *Μάρω Κυπρή και άλλοι ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου* (1993) 4 Α.Α.Δ. 542 και *Νίκος Ψαθάρης και άλλος ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1412, συζήτησαν το ζήτημα της ισχύος του Νόμου 1/90 αναφορικά με προαγωγές στην Αρχή Λιμένων Κύπρου. Δεν θα χρειαστεί να επεκταθώ σ' αυτά στην παρούσα υπόθεση. Ο Διευθυντής Εκμετάλλευσης ήταν ο Προϊστάμενος του Τμήματος στο οποίο ανήκε η κενή θέση και η αναζήτηση σύστασης από αυτόν, και αν δεν απαιτείτο, θα ήταν εύλογα επιτρεπτή. Επίσης, ανεξάρτητα από το αν ισχύει στην περίπτωση η ειδική διάταξη του Νόμου 1/90 για αιτιολόγηση των συστάσεων, ο Διευθυντής προσδιόρισε εν προκει- 35 40

μένω τους λόγους για τους οποίους θεώρησε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ως τον καταλληλότερο· και όπως είναι θεμελιωμένο, αιτιολογία που δίδεται ελέγχεται έστω και αν δεν ήταν επιβεβλημένο να δοθεί.

5

Κρίνω αβάσιμους και τους ισχυρισμούς για αντινομία στην απόφαση για αναζήτηση σύστασης από το Διευθυντή του οποίου οι τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις θεωρήθηκε ότι έπρεπε να αγνοηθούν. Ο Διευθυντής, ως προσυπογράφων, μείωσε τη βαθμολογία όχι μόνο των αιτητών και άλλων υποψηφίων αλλά και του ενδιαφερομένου προσώπου. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής αποφάσισε να αγνοήσει τις τροποποιήσεις που επέφερε, επειδή δεν τις συζήτησε με τον αξιολογούντα λειτουργό και και δεν τις αιτιολόγησε. Δεν μπορώ να συμφωνήσω ότι αυτή η εξέλιξη η οποία, ας σημειωθεί, αφορούσε σε εμπιστευτικές εκθέσεις οι πιο πρόσφατες από τις οποίες ήταν του 1986, απέκλειε το Διευθυντή από του να προβεί σε συστάσεις ως Προϊστάμενος του Τμήματος στο οποίο ανήκε η κενή θέση.

20

Κρίνω βάσιμα τα παράπονα αναφορικά με το περιεχόμενο της σύστασης. Η σύσταση αιτιολογήθηκε με τρόπο ασαφή και, τελικά διφορούμενο. Ο Διευθυντής, ενώ επικαλείται την προσωπική του γνώση αναφορικά με την εργατικότητα, την υπευθυνότητα, την απόδοση και τα διοικητικά προσόντα που οι υποψήφιοι "απέδειξαν σε διάφορες υπεύθυνες θέσεις" δεν την καταγράφει. Δεν ήταν βέβαια υποχρεωμένος να αναφερθεί στον κάθε υποψήφιο ξεχωριστά αλλά αυτό το κενό, στο πλαίσιο του συνόλου της συγκεκριμένης σύστασης, αποκτά σημασία. Ο πρώτος λόγος για τον οποίο ο Διευθυντής έκρινε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ως τον καταλληλότερο ήταν, όπως σημειώνεται στα πρακτικά, "λόγω της μέχρι τώρα απασχόλησής του στη διοίκηση λιμενικών αποθηκών που απέδειξε τη διοικητική και οργανωτική του ικανότητα". Πρώτα απ' όλα δεν είναι συγκριτική αυτή η αναφορά. Αναφέρεται σε ικανότητα που "απέδειξε" το ενδιαφερόμενο μέρος χωρίς να αποκαλύπτεται αν δεν "απέδειξαν" και οι άλλοι υποψήφιοι τις ίδιες ικανότητες. Η βαθμολογία τους στις εμπιστευτικές εκθέσεις και υπηρεσιακές εκθέσεις επιτείνουν το ερωτηματικό. Ως προς τη Διευθυντική και Εποπτική ικανότητα, η οποία είναι η πλέον σχετική προς τα στοιχεία που εξειδίκευσε ο Διευθυντής, βαθμολογήθηκαν όλοι με πέντε με την εξαίρεση του Α. Μοδινού που βαθμολογήθηκε με 4 για το 1991. Το γεγονός ότι ο Διευθυντής προέβη στη σύστασή του χωρίς να λάβει υπόψη τη βαθμολογία αναφορικά με αυτή την ιδιότητα (όπως και για την ηγετική ικανότητα) επειδή το Διοικητικό Συμ-

40

βούλιο απεφάσισε να την αγνοήσει, εγείρεται ως ξεχωριστός λόγος ακυρότητας και θα τον εξετάσω μετά.

Επανερχομαι στη σύσταση. Η διοικητική και οργανωτική ικανότητα που αναφέρεται ότι "απέδειξε" το ενδιαφερόμενο πρόσωπο συναρτάται προς την "μέχρι τώρα απασχόλησή του στη διοίκηση λιμενικών αποθηκών. Τι σημαίνει αυτό; Κατά τους αιτητές ο ουδέτερος παράγοντας της εσωτερικής ανάθεσης ορισμένων καθηκόντων, ανάχθηκε σε στοιχείο υπεροχής με αποτέλεσμα την θυματοποίηση των υποψηφίων στους οποίους ανατέθηκαν, όχι λόγω περιορισμένων δυνατοτήτων τους, διαφορετικά καθήκοντα. Όπως είναι διατυπωμένη η σύσταση στο σύνολό της, αφήνει ανοικτό αυτό το ενδεχόμενο και σύμφωνα με τη νομολογία που επικαλέστηκαν οι αιτητές, στοιχειοθετείται λόγος ακυρότητας. (Ιωαννίδης v. Δημοκρατίας (1986) 3 C.L.R. 1089, Γεωργιάδου v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2480, Στεφάνου v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3004, Μυροφόρα Αλεξάνδρου v. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 244).

Ούτως ή άλλως, μερικοί από τους αιτητές διοίκησαν λιμενικές αποθήκες. Ο Α. Πάταλος την αποθήκη αρ. 3 όπως και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο και ήδη σημείωσα πως κατά τις εμπιστευτικές και υπηρεσιακές εκθέσεις δεν υπολείπονταν σε ικανότητες, τουλάχιστον εκείνες που εξειδικεύθηκαν από το Διευθυντή, σε σύγκριση με το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Κρίνω πως για τους λόγους που σημείωσα η σύσταση πάσχει και πως η προσβαλλόμενη απόφαση είναι άκυρη. Ο Διευθυντής αναφέρθηκε και στα "ειδικά προσόντα" που απέκτησε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο και εφόσον υποθέταμε πως αυτή η προσθήκη δεν συνδέεται με τα καθήκοντα που άσκησε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο αλλά με το γεγονός ότι κατέστη μέλος του Ινστιτούτου που ανέφερα στην αρχή, δεν θα γνωρίζαμε αν ο Διευθυντής θα κατέληγε στην ίδια σύσταση μόνο γι' αυτό.

Το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε να αγνοήσει τη βαθμολογία όλων των υποψηφίων αναφορικά με τις ιδιότητες "Διευθυντική/ Εποπτική Ικανότητα" και "Ικανότητα να ηγείται" για τα 1990 και 1991 επειδή δεν βαθμολογήθηκαν γι' αυτά όλοι οι υποψήφιοι. Ενώ είναι κατανοητός αυτός ο χειρισμός σε ό,τι αφορά τη σύγκριση των υποψηφίων που δεν είχαν βαθμολογηθεί στις ιδιότητες αυτές με άλλους που είχαν βαθμολογηθεί, δεν είναι κατανοητός σε ό,τι αφορά στη σύγκριση των δεύτερων, μεταξύ τους. Οι αιτητές και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είχαν βαθμολογηθεί και ως προς αυτές τις ιδιότητες. Μερικοί από τους αιτητές ψηλότερα από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ως προς την ηγετική ικανότητα.

5 Η αναζήτηση ίσου μέτρου κρίσεως για όλους, στην περίπτωσή τους, αδικαιολογήτως διέγραψε υπαρκτά συγκριτικά στοιχεία. Η τελική επιλογή έγινε βεβαίως και με αναφορά στη βαθμολογία των υποψηφίων και δεν είναι δυνατό να πιθανολογήσουμε ως προς τα
10 ποια θα ήταν αν δεν γινόταν αυτός ο χειρισμός. Επισημαίνω συναφώς και την ενδεχόμενη επίδραση της απόφασης που λήφθηκε πάνω στην ίδια τη σύσταση του Διευθυντή. Ο Διευθυντής, όπως σημείωσα ήδη, ανέφερε ρητά πως δεν έλαβε υπόψη του αυτή τη βαθμολογία των υποψηφίων.

10 Από τους υπόλοιπους ισχυρισμούς των αιτητών θεωρώ ενδε-
δειγμένο να σχολιάσω τον αναφερόμενο στην απόφαση του Δι-
οικητικού Συμβουλίου της Αρχής να απορρίψει τις παραστάσεις
15 μερικών από αυτούς αναφορικά με τη βαθμολογία τους για το 1989, επειδή "δεν στοιχειοθετούνται". Η μελέτη των παραστάσε-
ων όπως τις βρίσκουμε στο φάκελο, δείχνει το εύλογα επιτρεπτό
αυτής της αντιμετώπισής τους. Ο Ζ. Γαβριηλίδης και το ενδια-
φερόμενο πρόσωπο έθεσαν θέμα αναφορικά με τις τροποποιή-
σεις που επέφερε στη βαθμολογία τους ο προσυπογράφων λει-
20 τουργός και το Διοικητικό Συμβούλιο είχε ήδη καταγράψει την
απόφασή του να αγνοηθούν αυτές οι τροποποιήσεις για τους λό-
γους που αναφέρθηκαν. Από εκεί και πέρα, ο Ζ. Γαβριηλίδης
απλώς υποθέτει ότι ο αξιολογών λειτουργός δεν ενημερώθηκε
για τα προσόντα και την κατάρτισή του ενώ ο Δ. Χ"Ναθαναήλ
25 υποστηρίζει πως ως εκ της φύσεως των καθηκόντων που άσκη-
σε επί σειρά ετών θα έπρεπε, αναφορικά προς ορισμένες ιδιότη-
τες, να βαθμολογηθεί με πέντε όπως και άλλοι υποψήφιοι. Της
ίδιας περίπτου φύσης ήταν και τα επιπρόσθετα παράπονα του εν-
διαφερομένου προσώπου.

30 Οι προσφυγές επιτυγχάνουν. Η προσβαλλόμενη απόφαση
ακυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

*Οι προσφυγές επιτυγχάνουν χω-
ρίς έξοδα.*